

วิจัยในชั้นเรียน
ปีการศึกษา ๑ / ๒๕๖๔

การศึกษาผลของการการใช้สื่อเพื่อแก้ปัญหาการหา
สำหรับนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ผู้วิจัย
นายสรณชน ก้อนสมบัติ
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

โรงเรียนโสตศึกษาปานเลศจังหวัดลพบุรี
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลของการการใช้สื่อเพื่อแก้ปัญหาการหาสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ชื่อผู้วิจัย นายสรณชน ก้อนสมบัติ

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สอนวิชา คณิตศาสตร์

รหัสวิชา ค๓๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รูปแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ของมนุษย์ (Learning style) นักจิตวิทยาศึกษารูปแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ของมนุษย์ (Learning style) พบว่า มนุษย์สามารถรับข้อมูลโดยผ่าน การเรียนรู้ได้ดี 4 รูปแบบ (VARK Learning style) ซึ่งผู้เรียนแต่ละประเภทจะมีความแตกต่างกัน ตามรูปธรรมชาติในการเรียนรู้และความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน โดยคนหมู่นักเรียนเป็นบุคคลที่มีการเรียนรู้ทางสายตาโดยการมองเห็น (Visual Learning) ผู้เรียนที่เป็นกลุ่ม Visual Learner เป็นพวกที่เรียนรู้ได้ดีถ้าเรียน จากรูปภาพ แผนภูมิแผนผัง หรือจากเนื้อหาที่เขียนเป็นเรื่องราว เวลาจะนึกถึง เหตุการณ์ใด ก็จะนึกถึงภาพเหมือนกับเวลาที่ดูภาพยนตร์ คือ มองเห็นเป็นภาพที่สามารถเคลื่อนไหวบนจอฉายหนังได้ เนื่องจากระบบเก็บความจำได้จัดเก็บสิ่งที่ เรียนรู้ไว้เป็นภาพ ลักษณะของคำพูดที่คนกลุ่มนี้ ชอบใช้ เช่น “ฉันเห็น” หรือ “ฉัน เห็นเป็นภาพ.....” กลุ่ม Visual learner จะพบประมาณ 60-65 % ของประชากรทั้งหมด ผู้ที่เรียนได้ดีทางสายตาควรเลือกเรียนทางด้าน สถาปัตยกรรม หรือด้านการออกแบบ และควรประกอบอาชีพมัณฑนากร วิศวกร หรือ หมอผ่าตัด การเรียนรู้ทางสายตาจัดว่าเป็นหนึ่งในการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งในตาจะรับภาพหรือสัญลักษณ์ต่างๆที่เห็นแล้วส่งไปรายงานยังสมอง เพื่อให้สมองแปลความหมายออกมา ถ้าภาพหรือสัญลักษณ์ที่เห็นเหล่านั้นคือความหมายไม่ชัดเจน หรือตาของผู้มองมีความผิดปกติ ก็จะมีผลทำให้สมองแปลความหมายจากภาพหรือสัญลักษณ์นั้นผิดไปจากจุดมุ่งหมาย

คนหมู่นักเรียน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินซึ่งอาจจะเป็นเด็กหูหนวกหรือเป็นเด็กหูตึงก็ได้เกิดจากการที่สภาพของอวัยวะที่เกี่ยวกับการได้ยินไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างปกติสมบูรณ์ ส่งผลให้ไม่สามารถรับรู้เสียงต่างๆที่เกิดขึ้นได้เช่นปกติ อีกทั้งไม่สามารถควบคุมเส้นเสียงที่ใช้ในการเปล่งเสียงพูดให้สัมพันธ์ตามลักษณะเสียงที่ต้องการได้ ทำให้คนหูหนวกไม่สามารถเปล่งเสียงพูดได้หรือพูดได้ไม่ชัดเจน ซึ่งอาจเป็นตั้งแต่กำเนิดหรืออาจมาสูญเสียการได้ยินภายหลังจากการประสบอุบัติเหตุ โรคภัยไข้เจ็บ หรือชรภาพ (ผดุง อารยะวิญญู, 2541: 21); (ศรียา นิยมธรรม, 2543: 4)

ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สื่อเรื่องอาหารสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อศึกษาแนวทางการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมกับนักเรียนบกพร่องทางการได้ยินและเผยแพร่ผลการศึกษาแก่เพื่อนครูที่สอนรายวิชาคณิตศาสตร์นักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยินต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อเรื่องอาหารสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน
๒. เพื่อแก้ปัญหาการหาอาหารในนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนโสตศึกษาปานเลิศจังหวัดลพบุรี จำนวน ๙ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/นวัตกรรม

สื่อเรื่องอาหาร,แบบทดสอบ(โจทย์ปัญหาการหาอาหารจำนวน ๒๐ ข้อ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดสอบ ก่อน-หลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย / ร้อยละ

ผลการวิจัย

นักเรียน ร้อยละ ๗๗.๗๘ มีการพัฒนาทักษะในการหาอาหาร สามารถหาคำตอบได้ถูกต้องและแสดงวิธีทำ
ได้ร้อยละ ๒๒.๒๒ มีคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนเท่ากันและร้อยละ ๑๑.๑๑ ได้คะแนนหลังเรียนมากกว่า
คะแนนก่อนเรียน

อภิปรายผล

สำหรับผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยิน พบว่า เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการเล่นเกมน
ทำให้ผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยินมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เห็นได้จากผลการทดสอบก่อนเรียน
เปรียบเทียบกับหลังเรียนผ่านสื่อทางการศึกษาต่างๆในข้อมูลที่กำลังมาข้างต้นนี้ ผู้เรียนมีผลการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ที่ดีขึ้นทั้งสิ้น ดังนั้นจึงสามารถอนุมานได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ
ผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยิน สามารถทำได้โดยการใช้สื่อทางการศึกษา ที่เหมาะสมกับลักษณะการ
เรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

๑. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวนเพียง ๙ คนอาจไม่เพียงพอต่อความน่าเชื่อถือของ
การวิจัยหากมีโอกาสควรนำไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่มีนักเรียนจำนวนมากขึ้น
๒. นักเรียนที่มีการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนไม่เหมาะกับการใช้สื่อสำหรับนักเรียนที่บกพร่องพร่อง
ทางการได้ยินเนื่องจากคุ้นชินกับการหาคำตอบโดยท่องสูตรคูณซึ่งเป็นวิธีดั้งเดิมและมีความรู้เก่าอย่างติดอยู่แล้ว